

JACHT OP HET MOORDWAPEN

JACHT OP HET MOORDWAPEN

JAKOB RAKERS

Een oorlogsthiller

De in deze oorlogsthiller voorkomende personages, incidenten, handelingen, gesprekken en gebeurtenissen, alsmede diverse plaatsen van handeling zijn deels fictief. Verder berust elke gelijkenis van figuren of voorvallen in dit verhaal met werkelijke personen of gebeurtenissen op puur toeval.

De politieke- en militaire machtsverhoudingen tijdens de Tweede Wereldoorlog op het Europese- en Wereldpodium zijn in non-fictie verband in het tijdsbeeld van de thriller verweven, als historische wetenswaardigheden, in samenhangend verband met de belevenissen en de gemoedstoestanden van de hoofdpersonen.

Colofon:

Auteur: Jakob Rakers
Cover: VermeerBestseller.nl
Coverfoto:Wikipedia xFD.nl j fif
Opmaak: Jakob Rakers
Uitgever: VermeerBestseller.nl
1e Druk: maart 2018
2^e Herziene druk: februari 2020
Print: Printforce, Alphen ad Rijn
©Jakob Rakers
Emmen, februari 2020

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

*‘Twee dingen zijn oneindig: het universum en de menselijke domheid.
Maar van het universum ben ik nog niet heel zeker’*

Albert Einstein

PROLOOG

.....De Mercedes sputtert en pruttelt af en toe maar houdt het nog steeds vol. Ze rijden op een vrij eenzame secundaire, hobbelige landweg, richting Marchtem.

'Ik zou blij zijn,' begint de luitenant na enige tijd stilzwijgen van beiden, 'als we "XYZ" veilig in Peenemünde hebben afgeleverd. Dan kunnen we eindelijk die verdraaide Engelsen van de aardbodem vegen,' broemt hij, terwijl hij met een grijns op zijn pokdalig gezicht majoor Von Richthofen aankijkt.

'De tijd zal het leren,' mompelt de stuurs voor zich uitkijkend, in gedachten verzonken Von Richthofen.

Na enkele kilometers te hebben gereden naderen ze een zandweg naast de hoofdstraat.

'Stop even op die zandweg,' commandeert de majoor.

De luitenant stuurt de Mercedes de zandweg op. Bij wat bosschages op de laan wordt halt gehouden.

'Ik moet even plassen,' zegt Von Richthofen. Hij stapt uit de auto en begeeft zich naar de rand van de bosjes.

'Ik volg uw voorbeeld majoor.' De luitenant wil op gepaste afstand van zijn meerdere eveneens zijn behoefte doen. Dit waren zijn laatste woorden!

Majoor Friedrich von Richthofen trekt razend snel zijn Luger volautomatisch pistool en schiet met een tweetal gerichte schoten de luitenant neer.

Hij sleept het ogenschijnlijk levenloze lichaam van luitenant Schmidt in de Mercedes.

Hij tilt vervolgens met veel moeite de kist met het moorddadige "XYZ"-wapen uit de wagen, start de auto en legt een steen op het gaspedaal. Vervolgens dirigeert hij de automobiel linea recta in het naast de zandweg gelegen, zo'n honderd vijftig meter diepe ravijn in.

Een enorme knal, gevolgd door een felle vuurzee betekent het onvermijdelijke einde van de Mercedes en zijn onfortuinlijke passagier!...

HET BEGIN

januari 1945.

De wereld staat nog in vuur en vlam.

De Tweede Wereldoorlog woedt nog in alle hevigheid voort. Aan diverse fronten wordt door de geallieerden en de bezetters fel gestreden.

De macht en stootkracht van Hitlers troepen zijn evenwel aan ernstige erosie onderhevig.

Het Rode Leger heeft de slag om Stalingrad en Leningrad na hevige gevechten in zijn voordeel beslist en is bezig met een stevige opmars richting Berlijn.

Ook aan andere fronten ondervindt de bezetter steeds meer weerstand en tegenslag.

Een zekere kentering in de machtsverhoudingen van de geallieerden en de bezetters, ten faveure van de eersten, is merkbaar.

In het Belgische dorpje Denderbelle in de gemeente Lebbeke is van het wereldwijde oorlogsgeweld evenwel nauwelijks iets te merken.

Het dorpje, zo'n dertig kilometer ten noordwesten van Brussel gelegen, telt om en nabij de twaalf honderd inwoners.

Af en toe ziet men een Duitse patrouille door het dorp voorbij trekken, maar daar blijft het doorgaans dan ook bij.

Het enige opzienbarende oorlogsgeweld deed zich voor op kerstavond van het afgelopen jaar.

In een luchtgevecht tussen een Duitse *Messerschmidt* en een Engelse *Spitfire* wordt de eerste neergeschoten. De jager boort zich net buiten het dorp in een weiland in de grond en explodeert in een geweldige vuurzee.

Een van de inzittenden weet zich nog net voordat het vliegtuig crasht in veiligheid te brengen.

Hij belandt daarbij wonder boven wonder, nagenoeg ongeschonden, hangend aan zijn parachute, in een dennenboom.

De Duitse piloot en de tweede inzittende storten, na al door de kogelregen van de *Spifire* te zijn doorboort, met het brandende, neerstortende toestel ter aarde.

Al vloekend in onvervalst *Cockneys* Engels ontdoet geheim agent John Steinbach, vermomd als Duits officier, zich razendsnel van zijn parachute en klautert uit de boom.

De parachute frommelt hij in elkaar, om hem vervolgens in het struikgewas te verstoppen. Vervolgens controleert hij zijn uitrusting, zet zijn vuurwapens op scherp en wacht, verscholen in het struikgewas, op de dingen die gaan gebeuren.

Hij vervloekt nogmaals de aanval van die verdomde Engelse *Spitfire*, waardoor hij zijn missie vooralsnog in rook ziet opgaan!

John Steinbach ziet met zijn verrekijker op zo'n twee honderd meter vanuit zijn schuilplaats dat militairen van de *Wehrmacht* kort na de crash ter stond ter plekke arriveren.

Hij ziet vervolgens, nadat hij zijn kijker nog eens scherp heeft gesteld, dat de metalen kist, met het opschrift 'zeer geheim, bestemming 'Peenemünde'', ogenschijnlijk nagenoeg ongeschonden uit de puinhopen te voorschijn gehaald wordt en door de Duitsers in beslag wordt genomen.

Het militaire gezelschap scharrelt nog wat rond rondom de brandende en rokende overblijfselen van het gecrashte toestel, waarna men het rampgebied verlaat.

Geheim agent John Steinbach groeit op als enig kind van een artsenechtpaar in het Duitse Dresden.

John is een intelligente jongen, die na zijn afstuderen als bouwtechnisch ingenieur op de universiteit van Dresden, zich verder wil bekwamen als architect. Dit, tegen het zere been van zijn ouders, die John liever als de opvolger van hun goedlopende artsenpraktijk zien.

Echter, door de opkomende economische crisis in de dertiger jaren voor de tweede wereldoorlog liggen de banen niet voor het oprapen.

John Steinbach besluit daarop gevolg te geven aan zijn jongensdroom, piloot te worden.

Hij meldt zich aan bij de Luftwaffe.

Na een zware psychologische- en medische keuring wordt hij toegelaten tot de opleiding als jachtvlieger.

John ontpopt zich binnen afzienbare tijd tot een uitstekende vlieger op diverse types militaire vliegtuigen.

Naarmate het nationaalsocialisme en de economische malaise in Duitsland echter in toenemende mate een groot deel van de Duitsers beïnvloedt, neemt artsenechtpaar Steinbach een nogal ingrijpend besluit: ze emigreren naar Engeland en zetten daar hun artsenpraktijk met succes voort.

Zoon John heeft zich inmiddels eveneens afgekeerd van de ideologie en de perverse uitingen van het nazisme. Hij deserteert uit het Duitse leger en vlucht naar Engeland.

Na een korte tijd als jachtvlieger te hebben gediend bij de *Royal Air Force (RAF)*, wordt hij vanwege een oogafwijking afgekeurd.

Mede door zijn Duitse afkomst wordt hij vervolgens ingelijfd bij de Britse Geheime Dienst (*M16*).

Tijdens de Tweede Wereldoorlog wordt de aandacht van *M16* in het bijzonder op *Human Intelligence*, zijnde menselijke spinnen die informatie vergaren bij de tegenstander en het breken van codes en onderscheppen van vijandelijke signalen, gericht.

Na een gedegen training wordt hij vervolgens als geheim agent gedropt in België, standplaats Lebbeke.

De bakker, de slager, de melkboer, een galanterie zaakje en de fietsenmakerij/annex garagebedrijf omvatten in Denderbelle zoal de plaatselijke middenstand.

Werkgelegenheid vindt menig dorpeling verder in de melkfabriek of in de leerlooierij. Ook in de agrarische sector verdienen nogal wat inwoners hun brood als boer of boerenknecht.

Aan het einde van de Molenveldstraat, ietwat afgelegen aan de bosrand, staat een enigszins vervallen houten loods.

Het is het domein van fietsenmaker en garagehouder Francois le Noble.

Kort na het uitbreken van de oorlog is Francois met zijn vrouw en twee kinderen vanuit zijn woonplaats Bordeaux verhuisd naar België en zich als ondernemer gaan vestigen in Denderbelle.

In Bordeau is Francois le Noble actief in het Franse verzet tegen de Duitse bezetter.

Via connecties in deze organisatie raakt hij bekend met de lokale ondergrondse verzetsorganisatie in de gemeente Lebbeke en omgeving.

Francois le Noble is dan ook, gezien zijn kennis van- en ervaring met het verzetswerk, een welkome aanvulling in het team van de verzetsgroep van Jean Baptist, de leider van de ondergrondse beweging in Lebbeke.

Met zijn twee knechten verdient hij verder een aardige boterham met de verkoop en onderhoud van tweewielers.

Francois heeft niet alleen kennis van tweewielers, maar is daarnaast ook nog een volleerde automonteur. Hij onderhoudt dan ook de automobielen van de lokale notabelen en van clientèle uit de naaste omgeving.

Hoewel de loods aan de Molenveldstraat van buiten gezien een wat verlaten, verwaarloosde indruk wekt, gonst het van binnen daarentegen van de bedrijvigheid.

Francois le Noble en zijn twee knechten zijn dagelijks van 's-ochtends vroeg tot soms 's-avonds laat druk doende in de werkplaats.

Achter de werkplaats bevindt zich nog een aparte, afgesloten ruimte.

Onlangs werd Francois benaderd door de regionale *Wehrmacht Ortscommandant*, Felix Mauser. De commandant zocht met spoed een veilige, niet in het oog vallende werkplaats voor een bijzonder project.

Het zich achter de werkplaats bevindende onderkomen leek de juiste locatie te zijn. De huurovereenkomst met de *Ortscommandant* werd dan ook per omgaande, zonder veel omwegen, mede door de wel zeer riant in het vooruitzicht gestelde huurpenningen, beklonken

Deze aanpalende ruimte van ongeveer acht bij vier m² herbergt evenwel een roemruchte geschiedenis.

Gedurende de eerste wereldoorlog was de vader van Francois le Noble, Charles le Noble, commandant van de ondergrondse verzetsorganisatie in Lebbeke.

Menig onderduiker of mensen van het verzet, die door de bezetter of collaborateurs op de hielen werden gezeten om opgepakt te worden, werden tijdelijk, tot de kust weer veilig was, ondergebracht in de ruimte achter de werkplaats van Charles le Noble.

De kleine Francois speelde ook weleens in het onderkomen, maar moest regelmatig plaatsmaken voor de opgejaagde passanten. Hoe en waarom deze mensen daar tijdelijk verbleven werd voor hem echter geheim gehouden.

Wat Francois toen ook niet wist, dat onder de bodem van een in een hoek staande kast van het vertrek in de vloer een luikje zat, dat toegang verschafte naar een ondergrondse gang.

Na de oorlog, toen het dorp was verschoond van onzuiver op de graad zijnde anti-Belgische querulanten, liet Charles le Noble zijn zoon zien, waarvoor het luik in de bergruimte diende.

Toen het luik werd geopend, daalden zij via een uitgehouwen, provisorische trap af en kwamen uit in een tunnel. De ruimte was net hoog genoeg om gebukt te kunnen lopen. Na zo'n twintig meter, soms strompelend over wat obstakels op de grond, bij het schaarse licht van een zaklamp te hebben gelopen, kwamen ze aan het einde van de tunnel.

Een wat glibberig aandoend, met mos begroeid trapje leidde het tweetal naar een luikje, dat door een ferme duw van Charles le Noble omhoog werd gedrukt.

Met knipperende ogen tegen het felle zonlicht was het tweetal beland tussen wat heesters en weelderig groeiende bosschages. Deze ideale

schuilplaats- en ontsnappingsroute zou jaren later voor Francois le Noble en zijn kornuiten nog een cruciale rol gaan spelen...

Ortscommandant Felix Mauser, enige zoon uit een eenvoudig arbeidersgezin uit Bremen.

Vader Mauser was huisschilder en moeder Mauser oefende het beroep van huisnaaister uit.

Zoon Felix is gezegend met een goed stel hersens.

Na zijn middelbare schoolopleiding, met vlag en wimpel geslaagd, wordt Felix toegelaten tot de officiersopleiding bij de Wehrmacht.

Als nog jeugdige 2e luitenant neemt Felix Mauser deel aan vele veldslagen, waaronder de immense, barbaarse slag om Stalingrad.

Laatstelijk als pelotonscommandant bij de slag om Clerveau in de Belgische Ardennen, heeft hij nog de nodige oorlogsellende om zich heen zien gebeuren. Zo sneuvelde bij deze schermutselingen van de veertig onder zijn bevel staande manschappen een aantal door vijandelijk vuur.

Hauptman/kapitein Mauser is sindsdien gedurende een half jaar met zijn peloton manschappen in Denderbelle gestationeerd.

Als Ortscommandant van de gemeente Lebbeke en omstreken is Felix Mauser met zijn mannen verantwoordelijk voor handhaving van orde en rust in dit bezet gebied.

Na een periode van heftige oorlogshandelingen, veelal in directe confrontatie met de vijandelijke legereenheden, is de betrekkelijke ontspannen positie van Ortscommandant in het rustieke, rustige Denderbelle voor Felix Mauser aanvankelijk een geschenk uit de hemel.

Afgezien van enkele incidenten, zoals het oppakken van een verdachte persoon of anderszins gespuis, begint zienderogen evenwel enige mate van verveling, zowel bij Felix, alsook bij zijn manschappen, de kop op te steken. Het routinematige werken, zoals patrouilleren, doorgaans zonder noemenswaardige bijzonderheden, doet zich wreken.

Zowel de commandant als zijn manschappen verlangen weer eens naar wat meer actie!

Welnu, ze zullen op hun wenken worden bediend...

De Ortscommandant wordt kort na de vliegtuigcrash in december door het nazi-raketcentrum Peenemünde benaderd voor nadere informatie aangaande de crash en de status van het geheime wapen "XYZ".

Tot hun geruststelling wordt hen medegedeeld dat de kist met de geheime inhoud zich veilig in handen van de Wehrmacht bevindt.

De Ortscommandant wordt dringend verzocht, tot nadere orders, de kist onder zijn verantwoording te bewaren.

Op zekere dag arriveren majoor Friedrich von Richthofen en zijn assistent, 1^e luitenant Ernst Schmidt, vanuit Peenemünde, in het dorp.

Zij nemen in directe opdracht van de *Führer* de kist met geheime inhoud onder hun hoede.

De twee Duitse officieren maken vervolgens kwartier in de gehuurde ruimte achter de werkplaats van Felix le Noble.

De leider van het tweetal, majoor Friedrich von Richthofen, geeft Francois le Noble uitdrukkelijk te verstaan dat, gezien de geheime opdracht van het project, de werkruimte uitdrukkelijk alleen voor hun tweeën toegankelijk is. Voor en na werktijd wordt dan ook de ruimte door de officieren hermetisch afgesloten.

Francois le Noble vindt het tweetal evenwel van stond af aan niet bepaald sympathiek.

Bij de sporadische momenten dat men elkaar tegen komt, tonen de Duitsers geen spoor van maar enige vorm van hoffelijkheid.

‘Zolang ze mij niet in de weg lopen en de huurpenningen maar op tijd betalen, laat ik ze ongestoord hun gang gaan,’ redeneert Francois le Noble. En zo instrueert hij ook zijn medewerkers.

Majoor Friedrich von Richthofen stamt uit een oud adellijk geslacht. Hij en zijn oudere broer groeien op in één van de betere wijken van Bremen.

Beide broers voltooien de middelbare school, waarna ze nog een universitaire studie scheikunde doen. Beiden volgen het voorbeeld van hun vader: ze worden beroepsmilitair.

Gedurende de oorlog worden ze als jong officier ingezet bij diverse veldslagen. Beiden ondervinden ook de ontberingen en de verschrikkingen tijdens de Russische veldslagen rondom Stalingrad en Leningrad.

Tijdens de slag om Stalingrad wordt de broer van majoor Friedrich door een granaat dodelijk getroffen.

De stad wordt mede door een ongekeerde strenge winter in januari en februari 1943 het toneel van wellicht de verschrikkelijkste veldslag uit de geschiedenis. Meer dan twee miljoen mensen laten het leven: verhongerd, doodgevroren of doodgeschoten.

Het sneuvelen van zijn enige broer in zijn directe bijzijn en de genoemde verschrikkingen bezorgen majoor Friedrich nog regelmatig helse nachtmerries.

Na deze verschrikkingen dringt bij hem zienderogen de waanzin van de oorlogsmachinerie door.

Hoewel hij als militair en officier de eed van loyaliteit en trouw aan de *Führer* heeft gezworen, begint de majoor zich af te vragen of hij het nog wel met zijn geweten kan verantwoorden als officier van de *Wehrmacht* nog langer

aanhanger en uitvoerder te zijn van het naar zijn mening tot waanzin en onmenselijk geworden nazisme.

Na vele omzwervingen en veldslagen door heel Europa belandt majoor Friedrich von Richthofen in het raketcentrum van de nazi's in Peenemünde.

Als scheikundige wordt hij, direct onder Dr. Wernher Magnus Maximilian Freiherr von Braun, de grote leider van het centrum, te werk gesteld aan de verdere ontwikkeling van het V-2-raketprogramma.

Zijn directe assistent wordt tot zijn ontsteltenis, terugdenkend aan de verschrikkelijke, mensonterende taferelen tijdens de slagvelden op de ijzige Russische steppen, een oude bekende, 1^e luitenant Ernst Schmidt.

Luitenant Ernst Schmidt.

Geboren en getogen in een van de voorsteden van München, het broeinest van Hitlers nationaalsocialisme.

Als jongeling sluit Ernst Schmidt zich aan bij de Hitlerjugend.

Van huis uit is deze richting hem met de paplepel ingegeven: zijn vader was namelijk een zeer vooraanstaand lid van de SDAP (Sociaal-Democratische Arbeiderspartij) in München.

De jonge Schmidt toont zich een begaafde student en slaagt cum-laude in scheikunde op de universiteit van München, waarna hij zich aanmeldt als aspirant-officier bij de Wehrmacht.

Al tijdens zijn militaire vorming geeft hij blijk van een ongekend fanatisme. Hij adoreert Hitler en het nationaalsocialisme

Tijdens de hevige gevechten tegen de Russen, vaak van man tegen man, is majoor Friedrich von Richthofen vaak getuige geweest van de moorddadige aanslagen van 1^e luitenant Ernst Schmidt, deel uitmakende van zijn gevechtsgroep, op, in menig geval al ontwapende, verslagen tegenstanders.

Als hij, door het lot aan hem gelieerde kompaan, terug denkt aan diens gepleegde misdrijven, krijgt hij de nijging alsnog te gaan kotsen...